

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVIII (32)

St. (No.) 34

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

30. avgusta 1979

POMEMBNA 40-LETNICA

Bilo je leto 1939, čas strašnih napestosti: končavala se je španska revolucija (v Ljubljani je bila istočasno razstava o — krutosti španskih komunistov), v kateri so se prvič spoprijeli nacizem, fašizem in komunizem, Hitler in Stalin, v boju, ki je kazal, da je šele zametek bodočih hujših konfliktov. Stalin se je potegnil iz španije, ker je pač spoznal, da še ni pripravljen na odločen spopad. Hitler je nasprotno bil v času svojega največjega razmaha in dinamike: po uspehu v Porenju je vkorakal v Avstrijo, ponižal Češko, in zdaj grozil razbiti Poljsko. Nihče v Evropi se mu več ni upal zoperstaviti in Anglija kakor Francija sta mu metali žrtve v žrelo kakor maliku, da mu utešijo glad in požrešnost. Danes vemo, da se je Chamberlain bolj bal komunizma kakor nacizma ter je storil vse, da odvrne Hitlerja od Zahodne Evrope in obrne na Vzhod k „domovini komunizma“.

Evropa je dobivala obliko dveh nasprotnih blokov: eden, ki se je organiziral ob demokratični Britaniji in Franciji, drugi ob fašistični Nemčiji, Italiji in Japonski. In bil je še tretji: komunistični, ki se je zdel nevarnejši in najgroznejši od vseh. Tega je vodila Kominterneta, podvržena v vsem volji enega samega človeka, Stalina, ki si je prav tedaj po milijonskih umorih in čistkah učvrstil položaj in zaukazal vsemu svetu delati za zmago komunizma v eni državi, to je „v Rusiji“, kot pogoj za svetovno zmago. Po kongresu leta 1935 je obvezal vse svetovne KP za obrambo „domovine komunizma“, s pomočjo katere naj bi nastajale revolucije v vseh državah Evrope, v povezavi in po naredbah iz Moskve.

Proti tej Kominterni je ustvaril Hitler svojo Antikominterni in postal tako vodja antikomunizma v svetu. Boj proti Sovjetski zvezi in ruskem boljševizmu je uporabljal za svoje geslo na eni strani, na drugi strani pa boj proti angleškemu imperializmu, s katerim sta tekmovala za hegemonijo v Evropi. Moskva pa je smatrala vse evropske države za imperialistične in kapitalistične in bi jih „srčno“ rada pogoltna v medsebojno imperialistično vojno, da bi se uničile same med seboj in bi ona pobrala plod tega trenja. Tako je pod krinko težnje za mir Stalin nagovarjal na boj proti nacistični agresivnosti. Zato je Kominterneta vzpodbujala v Franciji oboroževanje proti Nemčiji, ponujala češkoslovaški pomoč, če se upre Hitlerju.

Iz tega strahu so tudi v Münchenu leta 1938 (kamor niso povabili Sovjetske zveze), popustili do skrajnosti in tako za dolgo dobo rešili mir, ki so ga mislili uživati pod Chamberlainovim dežnikom. Zato tako slovesni triumfalni sprejem ob vrnitvi.

Nemci so takoj nato zaostriili poljski problem: Danzig in koridor. Zopet se je razburila evropska demokracija, ki je celo izjavila, da se ne misli vojskovati. Rada bi pridobila Sovjetsko zvezo kot glavnega sovražnika Hitlerja in fašizma, da bi ona — smrtna nasprotnica fašizma — vzdignila svoj odpor. Tedaj je Stalin dne 10. marca 1939 spregovoril svoje zgodovinske besede, da nima „najmanjše želje iti za zahodne velesile po kostanj v ogenj“ ter je napadel Angleže in Francoze, „da se hočejo vredi v avanturo z vojnim nastopom proti Nemčiji in se nočejo prej sporazumeti z njo.“ S tem je namignil, da bi bil on pripravljen na tak sporazum. In tako so se — ob Hitlerjevem oklevanju! — začela medsebojna posvetovanja (v največji tajnosti in z izigravanjem britanskih odposlancev), ki so pripeljala do zgodovinskega podpisa pogodbe med Nemčijo in Sovjetsko zvezo, ali Stalinom in Hitlerjem, ki sta jo podpisala 23. avgusta 1939 Ribbentrop in Molotov.

Ta pogodba ima dva dela: v prvem, ki so ga dali v javnost, govori samo o tem, da se bosta Nemčija in Sovjetska zveza med seboj podpirali in da ne bosta pomagali komu tretjemu, ki bi na-

Medtem, ko je vsa slovenska skupnost v Argentini opravljala „zadostilno tridnevno“, je skupina naših fantov in deklet z istim namenom romala peš iz Brezij do Kočevja.

Mladi romarji so hodili tri dni v zadoščevanje za grehe, ki so se in se še gode v našem narodu, s prošnjo k Mariji, Kraljici Slovencev za njegovo spreobrnjenje od pogubnega materializma in za ohranitev v težkih časih.

Na cilju so pustili križe, katere so nosili s seboj v spomin na vse žrtve komunizma, ki trohne širom slovenske zemlje. Vsak križ ima vrezano ime kreposti, ki jo nosilec, v imenu slovenske mladine v svetu, poklanja spominu mučencev v zavesti, da je krepost živih — pravica rajnih. To geslo je spremljalo romarje na vsej božji poti.

PO ZASEDANJU EVROPSKEGA PARLAMENTA

Nedavno je prvič zasedal novoizvoljeni evropski parlament v Strasburgu. O tem smo na kratko poročali in tudi zabeležili izvolitev novega predsednika parlamenta v osebi bivše francoske ministrice Simone Weil. Ob pripravi na izvolitev predsednika nove skupščine in ob sami umestitvi prvič neposredno izvoljenega parlamenta so razni nastopajoči v svojih govorih predvsem poudarjali misli o vlogi nove Evrope in o zgodovinskih pripravah najo. Vse to je zlasti izzvenelo iz govorov predsedujoče najstarejše poslanke Francozinje Weissove kot nato nove predsednice Veilove.

Slika nove Evrope je ob umestitvi prvega izvoljenega evropskega parlamenta morda nekoliko enostranska in neobjektivna. Pri tem moramo takoj pripomniti, da nas vodi ob teh vrsticah določena vodilna misel, ki se lahko sintetično sklene v binom Evropa-Slovan ali Evropa latinsko germanskega sveta danes-Evropa v vseh svojih komponentah (tudi slovenskih) jutri. Razumemo sicer, da je danes del Evrope (ki ni politično prisoten v novem strasburškem parlamentu) odsoten. Menimo pa, da bi morali prav ob prvem nastopu neposredno izvoljene evropske skupščine vsaj njeni odgovorni izvoljeni predstavniki pokazati neko večjo širino in daljnovidnost. Če danes še ves slovenski svet ne more biti aktivno prisoten v tem procesu evropskega zedinjevanja, to ni krivda posameznih narodov vzhodne Evrope. Za to so posredno ali neposredno krivi tudi veliki prvaki zahodnih velesil (poleg seveda sovjetov), ki so si po zadnji vojni delili vplivnostna področja kot trgovci, ki režejo kos blaga.

Iz besed in nagovorov obeh „prvih dam“ nove Evrope lahko strnjeno potegnemo določene zaključke. Obe sta predvsem zarisali nekake zgodovinske črte, iz katerih naj bi nastala današnja Evropa. Od Karla Velikega sem mimo zlasti francoske in nemške politične in kulturne slave ter vse tja do Karla Marxa in zadnjega velikega Karla, ki je bil seveda Charles De Gaulle. Vmes pa še duhovni velikani, med katerimi prvačijo Shakespeare, Goethe, morda Montesquieu in še recimo prej

padel eno od obeh, ter se obvezeta, da bosta medsebojne spore reševali sporazumno. Drugi del pa je bil strogo tajen ter je vseboval določbe glede: 1. baltških držav, ki naj pripadejo Sovjetski zvezi, 2. delitve Poljske in 3. Besarabija pripada Sovjetski zvezi. (Po objavi v Mikolajevskih spominih.)

Po podpisu je sledila velika slavnost v Kremlju, pri kateri je Stalin stisnil roko Ribbentropu in spontano napil zdravico: „Vem, kako nemško ljudstvo ljubi Führerja, pijmo na njegovo zdravje!“ Molotov je napil Stalinu, ki je dal prvo pobudo za to pogodbo. Med pogovorom, ko se je omenjala tudi Antikominterneta, je Ribbentrop izjavil, da „Antikominterneta ni bila naperjena proti Sovjetski zvezi, temveč v resnici proti zahodnim velesilam.“ Tudi je — kot piše Ribbentropov veleposlanik dr. P. Kleist — Stalin omenil šalo, ki kroži, „da je zdaj on vstopil v Antikominterneta.“ Poslovil se je Stalin z besedami: „Sovjetska vlada jemlje pakt zelo resno, in daje častno besedo, da ne bo

Dante. Drugih pa nikjer ni. Latinski in germanski svet si tako tu nekako podajata roki, nekoč pod okriljem Karlovih vojakov in viteзов od Achena do Reimsa, danes pa v politični „entente cordiale“ med Parizom in Bonnom.

Nočemo in tudi ne smemo osporjati dejstva, da so današnje Evropo gradili predvsem predstavniki tega etnično-kulturnega sveta. Adenauer, Schumann, Monnet, De Gasperi in Spaak — vsa ta imena so pač zgodovinsko dejstvo. A poleg držav in državnikov so tudi narodi in njih kulturni, duhovni velikani. Kako je mogoče mimo velikih in genialnih osebnosti kot so Dostojevski, Solovjev in Tolstoj, Mickiewicz ali med našimi vsaj Prešern, ki je v Zdravljici prvi tako jasno med slovenskimi književniki nazdravil mirnemu sožitju med narodi, torej tudi idealu združenosti Evrope? In vsi zgodovinski voditelji slovenskih narodov, od Čehov kralja sv. Venceslava do predsednika-filozofa Masaryka, poljskih znamenitih kraljev Jageloncev, do predsednika-glasbenika Paderewskega, carja Petra Velikega — ki je prvi odprl Rusijo Evropi — vse tja do naših zgodovinskih knezov in vojvod iz Karantanije (ki jih še prva ameriška demokracija v 18. stoletju z Jeffersonom na čelu jemlje za zgled!) do naših velikih voditeljev J. E. Kreka ali A. Korošca itd. itd. Vse to je le bežen prikaz državnosti in zgodovinske ter kulturne veljave slovenske Evrope, ki je od pokristjanjenja sem tudi dala znaten prispevek celotni evropski civilizaciji. Še italijanski politik in pisatelj Mazzini je v dobi Risorgimenta v svojih Slovenskih spisih jasno podčrtal pomen slovenske prisotnosti v evropski družbi!

Ironija usode, da je danes marksizem na vladah prav v slovenskem svetu, potem ko je Marx sam v svojih spisih tako sovražno in rasistično pisal o slovenskih narodih!

Navdaja pa nas upanje, da bo prišel čas, ko bo Evropa res vedno bolj našla svojo pravo sliko in bo tako dobila tudi tisto moralno moč, da bo lahko resnično predstavlja težnje in hotenja vseh evropskih narodov in narodnostnih skupnosti.

K. G.

izdala novega zaveznika.“ Kleist tudi pravi, da mu je Ribbentrop tisto noč odločno potrdil tudi Hitlerjeve besede, da „pakt ne pomeni samo odklonitev možnosti boja na dveh frontah, temveč tudi nemožnost napada na Nemčijo.“ Glede Poljske je rekel: „Poljska bolezen bo dokončno rešena s secirnim nožem, še preden ji bodo Angleži in Francozi mogli priskočiti na pomoč.“ In še to napiše Kleist: „Ko je Ribbentrop odhajal je brezštevila svastik paplotalo na sovjetskem letališču.“

Ko je Molotov takoj nato brisal iz vrste evropskih imperializmov tako Hitlerjevsko Nemčijo, sta ostala samo še dva imperializma: angleški in francoski. In proti njima je oznanil Molotov protiimperialistično fronto. Tej staliništski liniji moskovskega komunizma je sledila tudi slovenska KPS in že pod Hitlerjem ustanovila „Protiimperialistično fronto“, ki je trajala natančno do 22. junija 1941. leta, kot je veljalo to „zvesto zavezništvo“.

td

PRED NORMALIZACIJO ODNOSOV MED ZAHODNO NEMČIJO IN JUGOSLAVIJO?

Znano je, da so bili odnosi med Zahodno Nemčijo in Jugoslavijo zelo hladni, odkar je Jugoslavija odklonila izročitev nemških teroristov in jih je celo spustila na svobodo. Od tedaj praktično ni bilo uradnih stikov med obema državama na ministrski ravni.

Po poročilih iz Zagreba je nemški zunanji minister Genscher prišel sredi avgusta v spremstvu višjih funkcionarjev njegovega ministrstva na enodnevni obisk v Zagreb. Tam se je sestel z jugoslovanskim zunanjim ministrom Vrhovcem. Govorila sta o vprašanjih, ki zadevajo obe strani. Genscherja je tudi zanimalo, kakšno mnenje in poglede ima Jugoslavija o bližajoči se konferenci „neuvrščeni“ v Havani. Vrhovec je izrazil željo in prošnjo, da bi Zahodna Nemčija priznala Jugoslaviji več ugodnosti za rešitev problema ju-

goslovanske pasivne trgovske bilance, tako z Zahodno Nemčijo in posebej z evropsko gospodarsko skupnostjo.

Z razgovori o novi trgovski pogodbi med Zahodno Nemčijo in Jugoslavijo bodo verjetno znova začeli razpravljati jeseni v Beogradu.

Z nemške strani je bil, kot zatrjujejo, s posebnim poudarkom opozorjen jugoslovanski partner, da mora tudi Jugoslavija ustvariti ugodne pogoje za obojestransko poživitev medsebojnega trgovskega prometa. V tem pogledu mora Jugoslavija še marsikaj napraviti, da olajša pot. Tako je bilo mnenje nemškega zunanjega ministra.

Genscher je imel v načrtu obiskati tudi vodilnega hrvaškega politika Bakarića, tega pa ni mogel izvesti zaradi Bakarićeve bolezn.

MED RUSKIMI DISIDENTI

Znani borec za svobodo kulturnih delavcev v svetu, Nobelov nagradjenec za literaturo Henrik Böll, ki se je zavezal tudi za Edvarda Kocbeka, se je dva tedna mudil v Sovjetski zvezi. Tam je interveniral za ruskega germanista Leva Kopeljeva, kateremu oblasti nočejo dati dovoljenja za potovanje v Nemčijo. Seveda je poleg obiskov muzejev posvečal kolikor mogoče veliko časa za pogovore z večimi disidenti, zlasti pisatelji.

Po vrnitvi iz Sovjetije je napisal svoje vtise v listu Tageschau, kjer seveda ni imenoval imen, kajti njihova usoda bi bila še slabša, ter bi jim s tem nič ne pomagal. Tudi na bližnje olimpijske igre v Sovjetiji ne dajejo disidenti nikakega upanja, da bi se jim kaj poboljšal položaj, nasprotno, pričakujejo poostritve, da bi ti razumniki ne prišli v stike z inozemskimi obiskovalci. To vse je žalostno.

CEPITEV ČEŠKIH DISIDENTOV NA DVOJE STALIŠČ

Zadnja dva, tri mesece je opažati med češkimi disidenti različna mnenja glede načina borbe proti diktatorskemu komunističnemu režimu. Medtem ko vztraja zaenkrat večina na liniji Listine 77, krožijo tačas med inteligenco na stroj tipkani, razmnoženi letaki s pozivom k zmernejšim metodam postopka za doseg istega cilja. Avtor prvega letaka je Ludvik Vaculik, pisatelj in izdajatelj podtalne literature. Medtem ko je v „praški pomladi“, kakor tudi v svojem znanem manifestu „2000 besedi“ (junija 1968) zastopal radikalno stališče opozicije, poziva zdaj k „preudarnosti“.

Preganjanje in zatiranje disidentstva s strani režima je čedalje ostrejšo, brutalnejše. Od napada so morali disidenti preiti v obrambo. Njihovi zadnji dokumenti ne obravnavajo več toliko splošnih, vseljudeških zadev in pravice, kolikor se zavzemajo za obrambo prizadetih iz lastnih vrst, torej za manjšino. To in odločni ukrepi policije so vzrok, da se ljudstvo nekako odtujeje disidentom in njihovemu gibanju. Brezbržnost je pripisati tudi dejstvu, da policija, ki je preveč zaposlena z uporniki, popušča vajeti pri masi.

Nadžkof Pogačnik prisluskovan

Ko so pred kratkim popravljali telefonsko napeljavo v poletni hiši nadškofa dr. Pogačnika, so odkrili napeljavo prisluskovalnih aparatov.

Menijo, da so delovali od leta 1974, ko je bil v navedeno hišo napeljan telefon. Nadškof Pogačnik je bil zelo ogorčen, ko je to izvedel, vendar do srede avgusta še ni napravil pritožbe na oblasti.

Tako kratko poročilo.

Nas, pravi Böll, to ne sme presenečati. Spominja nas na podobne razmere, kot jih poznamo iz Prage ali Vzhodne Berlina. Sicer ni postopanje oblasti do disidentov po vseh komunističnih državah enako, pač pa podobno. To velja tako za osnovno razmerje kakor tudi za metode, ki se jih poslužujejo. Nikdar bi si pisateljsko društvo ne upalo izgnati Wolfa Biermanna, če bi prej ne izgnali že Solženicina. Tudi nov avtorski zakon, ki nastopi 1. avgusta, in s katerega visokimi kaznimi bodo morali računati pisatelji, ki priobčujejo kaj v inozemstvu, se nanaša na prejšnjega. — Na koncu pravi Böll: „Mi nimamo pravice pisatelje v Sovjetiji in drugih komunističnih državah vzpodbujati k uporabi, kajti: z varnega položaja je lahko dajati nasvete. Moramo pa kljub temu skrbeti za to, da se ti pisatelji ne čutijo zapuščeni in pozabljeni.“

V tako vzdružeje je Vaculik vrgel letak, v katerem zagovarja svoje stališče, ko pravi: „Samo izzivati sodišča še ni junaštvo. Nobene koristi ne prinaša, če ena stran izziva drugo k protiukrepom, katerih slednja ne more preklicati, ne da bi utrpela na veljavi in avtoriteti. Kdor zatira mišljenje svojega bližnjega, je cenzar, ki mora z zaporom zatreti upor proti cenzuri. Tako postane diktator. Diktator pa, ki zatire protestno demonstracijo in pusti ob tem ljudi postreliti, je morivec. Z njim si ustvarimo nasprotnika, ki bo ostal neizprosen, da ne bi nekega dne sam končal na vešalih.“

Upoštevaajoč rekovno češko previdnost in praktičnost ni bilo težo Vaculiku dobiti nekaj pristašev. Le-ti se zavzemajo bolj za „taktično postopanje“ kot za „brezglavo provociranje“. Eden najglasnejših med njimi, Petr Pinhart, modruje: „Naj postavimo cinizem državne oblasti na zatožni klopi, ali prispevamo k zboljšanju danih razmer? Naj dokazujemo državni oblasti laž, ali sodelujemo s tistimi, ki so zaskrbljeni z nami vred? Smo pripravljene odstopiti od naših premočrtnih, navzven sicer imponirajočih principov, če je v danem primeru prikladnejše in koristnejše istovetiti se z mnogimi, ki niso neposredno disidenti? Skratka, smo pripravljene zadovoljiti se z nekaj manj resnice, odnosno zagovarjati resnico nekoliko manj glasno, a namesto tega stvarno zboljšati nekatere slabe pojave?“ Nadalje odsvetuje Pinhart vsako demonstracijo in izpostavljanje, kajti skupnost, „ki brani pravo vero v klavzuri protesta“, se mu zdi nesmiselna.

Tema dvema in ostalim zagovornikom tkim, „zmernim“ (Jan Pribram i. dr.) so se ostro postavili po robu „radikalni“ disidenti v zagovor svojega aktivnega (Nad. na 2. str.)

NEUVRŠČENI SE UVRŠČAJO

NOTRANJA TRENJA V KOMUNIZMU

V nedeljo 26. septembra se je pričelo v Havani, Kuba, šesta vrhovna konferenca neuvrščenih držav. Debate se vršijo najprej na ravni poslanikov, nakar bodo prihiteli na Kubo zunanji ministri, in končno se bodo vrhovnega dela zasedanja, ki bo od 3. do 7. septembra, udeležili še predsedniki držav in ministrski predsedniki.

Gibanje „neuvrščenih držav“ je splošno zloglasna trojka Tito, Nasser, Nehru. Na prvem zasedanju, ki je bilo v Beogradu leta 1961, je sodelovalo 25 držav. Nato se je območje razširilo, zlasti potem, ko so postale neodvisne razne afriške in azijske države. Tega šestega zasedanja v Havani se bo udeležilo 86 članic. Na njem pa bo za članstvo zaprosilo sedem držav, ki bodo gotovo sprejete. Te so: Bolivija, Nikaragva, Grenada, Surinam, Ekvadorska Gvineja, Iran in Pakistan. Prištetji je treba potem še deset „opazovalcev“ in dvoje „osvobodilnih gibanj“, ki seveda nimata teritorialne oblasti: Palestinska osvobodilna organizacija in Gibanje za osvoboditev južnovzhodne Afrike (SWAPO).

Če je gibanje neuvrščenih v začetku imelo vsaj neke vrste dosledno gledanje na mednarodno politiko (precej rdeče pobarvano), je sedaj postalo zmes nesoglasja in neenotnosti. Države, ki so

nasprotne kot Kuba in Argentina, stojijo tam na enaki ravni. Gibanje je na splošno še vedno, včasih morda celo bolj kot prej, rdeče pobarvano. Razni komunistični režimi vodijo nje svojo razvoj, tako je tudi pri neuvrščenih prišlo do kritične točke. In to bo prišlo do izraza sedaj na havanskem zasedanju.

Vsak si namreč neuvrščenost razlaga po svoje. Nekateri smatrajo, da mora biti njihov položaj enako oddaljen od ZDA kakor od Sovjetske zveze. Drugi menijo, da je njihov režim pač lahko enostavna kopija sovjetskega, a ker nad sabo ne priznavajo nobene komande, je to zanje vrhunec neuvrščenosti (primer: Jugoslavija). Ne manjka pa takih, za katere je neuvrščenost enostavno pozicija, ki je nasprotna ZDA, tak je primer Kube. Zato se ni čuditi, da je Kuba predlagala, naj se na zasedanju okliče Sovjetsko zvezo kot prijateljico in zaščitnico neuvrščenih držav. Temu seveda mnogi nasprotujejo, med njimi v prvi vrsti Tito.

Tako je sedaj to gibanje postalo pravzaprav pozornica, kjer komunistične države urejajo svoje notranje zadeve. Kajti na Marxa vsi prisegajo, Moskva se pa marsikomu kreše.

MEDNARODNI TEDEN

IRAN. Po hudih bojih se je zmaga jasno nagnila na stran rednih vojaških oddelkov, ki so se po Homeinijem ukazu z vso silo vrgli na uporne Kurde. Vojska je z oklopniki obkolila zadnje zaklonišče upornikov v mestu Mahabad.

OGENJ državljanjske vojne grozi srednjeameriški državi El Salvador. Tako je dejal salvadorski nadškof msgr. Oscar Romero. Obtožil je tako levičarske gverilske skupine kakor desničarske formacije, da so z medsebojnim obračunavanjem in pobijanjem privedli državo na rob prepada.

AMERIŠKI PODPREDESEDNIK Walter Mondale se je mudil na Kitajskem. Njegov obisk predstavlja novo zblizanje med ZDA in azijskim velikanom. Med problemi, ki naj bi jih Mondale obdelal s kitajskimi mogotci, se nahaja tudi pogodba Salta II in usoda vietnamskih beguncev.

V PERUJU je vlada sklenila, da dokončno privatizira dnevnike, ki jih je svojčas, za dobo levičarske usmeritve, podržavila. Ko so gospodarskega ministra vprašali, če bodo dnevnike vrnil prvotnim gospodarjem, je Javier Silva Rueto dejal, da je to pač drugo vprašanje, ki ga bodo rešili „v luči narodnih interesov.“

IRSKA revolucionarna organizacija IRA je izvedla atentat, v katerem je bil ubit slavni lord Mountbatten, znan še iz druge svetovne vojne. V istem atentatu je bil ubit tudi lordov vnuk, težko pa ranjena njegova hči in mnogo drugih. IRA je istočasno izvedla še drug atentat, v katerem je bilo ubitih 14 angleških vojakov.

SOVJETSKA ZVEZA je izjavila, da je Indijski ocean življenjske važnosti za njeno varnost in trgovino, in je opozorila, da ne bo trpela ameriške vojaške konsolidacije v strateških vodah. Tako je razbrati iz članka v Pravdi, ki istočasno napada ZDA, češ da zavira demilitarizacijo Indijskega oceana, čeprav sta Brežnjevi in Carter na Dunaju sklenila, da bosta pospeševala to zadevo.

VESOLJSKA RAKETA Pioneer 11 se je približal Saturnu, da bi slikal planet in njegove slavne obročje. Vendar je obstajala nevarnost, da se Pioneer razbije prav na teh obročih, predno bi mogel pomagati pri rešitvi zagonetne uganke o izvoru in naravi tega vsemirskega čuda.

ših uradih. Končno so našli srednjo pot. Pogovor je potekel na transbordatorju na newyorškem letališču.

Tam je Ludmila Vlasova izrazila, da se prostovoljno vrača. In zadeva je bila zaključena. Po treh dneh neznanke in živcev, je letalo Aeroflota odletelo proti Moskvi. Godunov pa izjavlja, da ljubi svojo ženo in je prepričan, da se ona vrača domov — prisiljeno.

El desafío que enfrentamos

En una reciente reunión mensual del Instituto para el Desarrollo de Empresarios en la Argentina, habló el comandante en jefe de la Fuerza Aérea Argentina, brigadier Omar Graffigna. En la parte final de su alocución expresó los siguientes conceptos:

„Debe comprenderse que a nuestro país se lo trata de desestabilizar desde distintos bloques externos y por diferentes motivos. Se busca aislarlo y obtener con ello una rápida salida electoral que favorezca a ciertos objetivos. Ello sería el fin del Proceso y daría por resultado la vuelta al caos social, económico y político, así como el recrudecimiento de la subversión, tal vez con mayor virulencia que antes. Por ello, los que tenemos la responsabilidad de conducir, debemos ser objetivos y los conducidos deben continuar aportando su cuota de comprensión, esfuerzo y sacrificio para que se llegue en forma ordenada y por el camino trazado a una solución política perdurable, adecuada a la realidad, exigencias y progreso del pueblo argentino.“

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Končno se je pozitivno rešil problem med Argentino in Paragvajem, glede vodne veelelektarne Yaciretá. Kot smo svoj čas poročali, je Paragvaj zahteval spremembo načrtov, češ da bo novonastalo jezero poplavilo preveč paragvajskega ozemlja. Argentina je predložila nov načrt, ki pa je bil tudi zavrnjen s paragvajske strani. Tedaj je buenosaireska vlada dejala, da elektrarne pač ne bodo gradili. Počasi so se pomirili duhovi, pričela so se nova pogajanja, in sedaj je stvar rešena.

Prav tako je bil, na zunanje-političnem področju, pozitivno rešen majhen spor med Argentino in ZDA glede človekovih pravic. O tem smo poročali v zadnji številki. Funkcionar ameriškega State Department, Thomas Reston, ki je svojčas podal sporne izjave, je pač obrazložil, da ni mislil tako, kot je izgledalo, pač pa drugače. Itd. itd., kakor se pač opravi ob takih diplomatskih zapletljajih. V ZDA tolmačijo vedno drugače zadevo človekovih pravic, kot jo poznamo mi.

Sploh je pretekli teden bil teden „zunanjih zadev“. Poleg že omenjenih dveh zapletljajev, omenimo še primer filmskega festivala v Moskvi. Tam so predvajali švedski film, v katerem se kritizira argentinske notranje zadeve in se napada sedanjo argentinsko vlado. Argentinska delegacija je protestirala in takoj zapustila festival. Uradno je protestirala še argentinska vlada. Zatem so sovjetske oblasti umaknile švedski film iz festivala in se Argentinu oprostile.

Nekaj dni po tem dogodku je v Buenos Aires prišla na povabilo vrhovnega poveljstva argentinske vojske sovjetska vojaška delegacija. Vodil jo je general Ivan Jakovič Bralko, podšef generalne direkcije za vojaške študije pri sovjetskem obrambnem ministrstvu. Mudili so se nekaj dni v Argentini, in ob odhodu izjavili, da odhajajo z „najboljšim vtisom o narodu in vladi“. In še so povedali, da je imel obisk namen spoznati argentinske „vojaške učne sisteme“ in „izmenjati mnenja glede formacije oficirskih kadrov“.

Zanimiv je ta obisk, prav kakor nekakšna poplava sovjetskih obiskov (umetnikov, Moskovski cirkus, itd.) zadnje čase v Argentini. Zanimiva je tudi naglica, s katero je bil rešen problem moskovske filmske afere. Zaznati je neko željo približevanja in boljših od-

nosov. V kakšen namen? Izključno gospodarski? Znano je, da ima ZSSR glavni delež pri dobavi materialov za veelelektarno Salto Grande. Ima vse to snubljenje le namen zagotoviti dobavo za druge elektrarne, ki jih ima Argentina v načrtu?

Argentino je ta teden obiskal tudi gospodarski minister Zahodne Nemčije dr. Otto Lamsdorff. Različni so bili predmeti njegovih pogajanj z argentinskimi oblastmi, a glavna snov je bila dobava nemških materialov za argentinsko jedro centralo Atucha II. Za dobavo teh materialov se prizadevata Nemčija in Kanada. Argentina se v principu nagiba bolj na nemško stran. A obstaja dvoje problemov. Nemški jedrni reaktorji so še enkrat dražji kot kanadski. In drugič, Nemčija postavlja razne politične pogoje in kontrolo nad različnimi atomskimi subprodukti (se bojijo, da bi Argentinci zlezli v atomski klub?), medtem ko Kanada ne postavlja nikakršnih pogojev. Kakšen je bil dokončen uspeh ministrovega obiska, še ni znano.

Pa še nekdo se je mudil te dni v Buenos Airesu. To je bil japonski kancler Sunao Sonoda, ki je prav tako prihitel na „gospodarske razgovore“. Očividno v svetu z zanimanjem zasledujejo raznih argentinske infrastrukture. Da si gospodarsko opomore, ta država nujno potrebuje izvesti vrsto javnih del in modernizirati celotno strukturo. Ker ima trenutno lepo devizno zaslabo, in še več, mnogo živeža, ki ga potrebuje lačni svet, je postala zaželjena točka tovrstnih tujih investicij. Argentina kupuje in bo plačala. Torej zakaj ji ne bi mi prodajali? Zato ta vrsta obiskov, ki se gotovo še ni končala.

Kongres katoliške vzgoje v Buenos Airesu

V torek 28. t. m. je bila v Buenos Airesu otvoritev III. kongresa katoliške vzgoje pod geslom Vera in kultura. Udeležilo se ga bo okrog 1500 predstavnikov iz Argentine, Urugvaja, Peruja, Čila in Brazila. Sveto stolico bo zastopal nadškof Antonio N. Javierre, tajnik kongregacije za katoliško vzgojo. Poleg drugih bo med glavnimi predavatelji naš rojak univ. prof. dr. Milan Komar.

Češki disidenti

(Nad. s 1. str.)

vističnega stališča. Prvi se je oglasil Václav Havel, češ: „Ne vem, kakšen cilj zasledujete s svojimi letaki. Vem pa, kako jih je razumeti: Po vašem mnenju naj dostojen človek ne postane junak. Tudi naj se ne izpostavlja zaporu. Kajti po vašem, so junaki že zato nevarni, ker zaostrujejo razmere. Nadalje so (po vašem) policijski agenti pravzaprav dostojni — dokler se z njimi dostojno občuje. Spoštovati je treba njihov ugled in se ne sklicevati na katerekoli mednarodne dogovore.“

Po mnenju „radikalnih“ je viden upor potreben že zato, da se javnost osvešča krivic, katerim je izpostavljena, da ne zapade v brezbrizje, v mrtvilo in se pusti zapostavljati in izkoriščati po mili volji zatiravcev. Ljudstvo naj z opozarjanjem nenehno uvideva svoj stvarni položaj. Po sebi razumljivo se jim zdi, da se morajo v danih okoliščinah nekateri žrtvovati za skupnost. Po drugi strani „zmerni“ ne povedo svoje formule, recepta, kako doseči izpolnjevanje človekovih pravic s strani režima, če naj ljudstvo voljno prenaša nasilje nad človekovim dostojanstvom.

O priliki svojega obiska na Poljskem pa je Janez Pavel II. govoril mladini in nanašajoč se na poljsko kulturo, ki je izraz narodove biti, dejal, da le-ta „zna postaviti zahteve in vzdrževati ideale, brez katerih je človeku težko verovati v lastno dostojanstvo in vzgajati samega sebe.“

MOŽ DA, A ŽENA NE!

Ruska baletna skupina je imela turnejo po ZDA. V tej skupini se je nahajal tudi Aleksander Godunov, prvi plešalec moskovskega Bolšoja. Ko so bili v New Yorku, je Godunov nenadoma izginil. Pojavil se je potem, a na ameriškem uradu, in zaprosil za politični azil.

Do tu je šlo vse po vzorcu mnogih njegovih „prednikov“, najsibo umetnikov, znanstvenikov ali športnikov, ki so izrabili svoja službena potovanja v zahodne države in se tam odločili za svobodno življenje.

A z Godunovom je bila v skupini tudi njegova žena Ludmila Vlasova. Ta mu ni sledila na njegovem pobegu, čeprav je bila moževa želja, da bi ga spremljala. Stvar se je zapletla, ko je skupina ukimila nadaljnje predstave in sklenila povratek v Sovjetsko zvezo. Godunov ali ameriške oblasti so smatrali, da se Vlasova sicer vrača, a ne prostovoljno. Kaj storiti?

Ameriške oblasti so sklenile preprečiti odhod sovjetskemu letalu, dokler se stvar ne pojasni. To je po ameriških zakonih upravičeno. Sovjetska zveza je seveda protestirala, in nastala je afera. Kako jo rešiti?

Amerikanci so vztrajali, da morajo zaslisi Vlasovo, ki naj osebno, brez pritiska sovjetskih funkcionarjev izrazi, da se res prostovoljno vrača v Sovjetsko zvezo. Sovjeti so rekli: dobro, a zaslisi jo morate na letalu. Amerikanci: Ne, zaslisi jo bomo v na-

Franc Rode

Resnično krščanstvo pri nas danes in jutri

Objavljamo konec predavanja dr. Rodeta, ki ga je lani imel v Ljubljani v okviru teološkega tečaja za laike. Komunistične oblasti so prepovedale objavo predavanja doma.

c) Tretja in najpomembnejša naloga, ki jo imamo slovenski kristjani danes, je pričevanje za Boga. Ob tej nalogi bi morali pasti na kolena zaradi nepojmljive časti, ki nam je dana. Kot da je Bog izročil svojo usodo med slovenskim narodom v naše slabotne roke. Ob tej nalogi bi morali ječati od bolečine in sramu zaradi svoje mlačnosti, teže in neprosornosti. Poklicani smo, da v ateističnem okolju pričujemo za to veliko in čisto svetlobo, za to svežo in nedolžno bitje, ki je intimna radost in božanska trdnost vseh stvari; ki je odprta prihodnost vesolja in človeštva; za bitje, ki se istovetno z ljubeznijo in svobodo, za svetega in živega Boga.

Ah, kakšna zgodovina Boga v evropski zavesti! Od 18. stoletja naprej je čutili vse večji antagonizem med Bogom in človekom, ki v ozračju razžaljenosti in psovovanja postavlja dilemo: ali on ali jaz! Odklon je vse bolj jasen in zmagoslaven. Svoj veliki pesniški glas najde končno v Friedrichu Nietzscheju. Zanj je smrt Boga v člo-

veški zavesti kot nova, neizrazna svetloba; razbremenitev, vedrost, jutranja zarja. „Ko smo slišali, da je stari Bog mrtev, smo se začutili kot ožarjeni z novo zarjo. Naše srce je prepolno hvaležnosti, čudenja, slutenj, pričakovanja. Končno je obzorje znova svobodno; ladje znova lahko zaplovejo in gredo sleherni nevarnosti naproti. Morje, naše morje nam znova odpira svoje širjave“ (Die fröhliche Wissenschaft, 343).

Hkrati pa je v njem že pretresljivi občutek brezizhodne žalosti in osamelosti zaradi odsotnosti Boga. V podobah, ki dajejo slutiti izredno globoko vednost o Bogu, Nietzsche dojemata kaotični svet brez Boga: „Kaj smo storili, ko smo odpeli verigo, ki je pripenjala Zemljo na Sonce? Kam gre sedaj? Kam gremo mi sami? Proč od slehernega sonca? Ali nismo v nenehnem padanju? Ali ne tavamo kot v neskončnem nič? Ali ne čutimo dah praznine na obrazu? Mar ni mrz vse hujši? Mar noči niso vse bolj pogoste? Mar ni treba že zarana prižgati svetilke?“ (Die fröhliche Wissenschaft, 125). In tale izpoved o neskončni osamljenosti človeka, ki je iz svojega bivanjskega prostora izgnal Boga: „Nikdar več ne boš molil, nikdar več častil, nikdar več ne boš počil-

val v neskončnem zavetju. V svoji sedemkratni samotni nimaš več varuha in prijatelja. Odslej živiš, ne da bi imel pred seboj goro z zasneženim vrhom in gorečim osrčjem. V tem, kar se ti dogaja, ni več razloga, v tem, kar se ti dogaja, ni več ljubezni. Za tvoje srce ni več vselej odprtega zavetja“ (F. N. Werke, Leipzig, Kröner 1899—1912, V, 216).

Dostojevski, Nietzschejev starejši brat ki je v sebi premagal ateizem, govori o neprebojnem zidu, ki se pojavi pred človekom in ga blokira. Njegovo bivanje je odslej „frenetično beganje v ječi jaza, ki se razdvaja in razkraja“ (Olivier Clément, Le visage intérieur, Paris, Stock 1978, 235).

Človek je v svojem bistvu popotnik, homo viator. Najgloblja zahteva njegovega bitja je, iti naprej. Človek ni statično bitje. Dokler se pred njim odpira pot, dokler ima pred seboj prihodnost, je zdrav. Človek, ki je prispel do bronastega zidu, prek katerega ni mogoče, je bolan, zavrt, blokiran. Zavrtega človeka pa razjeda obup in mu grozi blaznost. Človek je zdrav, dokler ima pred seboj nova obzorja, dokler je v njem neskončnost. Tu ne trpi nobene omejitve, kajti neskončnost, ki jo nosi v sebi, terja neskončnost, ki je Bog. Dostojevski pravi: „Če bi ljudem vzeli neskončnost, ne bi hoteli več živeti, umrli bi od obupa“ (navaja O. Clément, n. d. 225).

Kaže, da se to spoznanje vse bolj širi in polagoma prodira v zavest sodobnega človeka: Bog, edina prihodnost človeštva. Kot tudi spoznanje, da človek ne more biti „jaz“, če nima nasproti neki „ti“. Spoznanje, da je človek v bistvu polarno bitje. Če hoče vedeti, kdo je, in če hoče biti to jasno in odločno, mora imeti pred seboj svoj pol, svoj tečaj, svoje zrelo, svoj božanski vzor, svojega Boga. Človek vse bolj čuti, da je ta ontološka vez med njim in med Bogom zanj bistvena. Ta sveta polarnost, ki jo je Michelangelo naznačil z dotikom božjega prsta s človeškim v prizoru stvarjenja v Sikstinski kapeli, vse bolj prodira v človeško zavest.

Kaže, da se dogaja nekaj velikega, počasi, neslišno nam Bog postaja notranji, domač, postaja naš Bog. Dvestoletni odpor gre h kraju. O Bogu ne moremo več govoriti kot o tujemu bitju, kot o počelu heteronomije in odvisnosti. Ta opsovani Bog je vse to prenesel in sedaj se vrača v našo zavest. Vemo, da je na naši strani, da je Bog za nas. Vse bolj vemo tudi, da nam ne dela nasilja in nas ne omejuje, da nam ne ukazuje in ne grozi od zunaj, ampak nas priteguje od znotraj k našemu pravemu jazu. Podobno kot Avguštin izkušamo, da nas rešuje naše notranje sužnosti, ko preoblikuje naše bitje v ljubezen, kar je bistvo svobode (Prim. Maurice Zudel, Quel homme et quel

Dieu, Paris, Fayard 1976, 53). In z Avguštinom priznavamo: „Pozno sem te vzljubil, Lepota, večno davna, večno nova, pozno sem te vzljubil“ (Confessiones X, 27).

Da, Bog nam postaja notranji. Vse bolj čutimo, da je on v svobodi, v ljubezni, prijateljstvu, v dobroti, lepoti, veselju, povesod. On je svežina in prosojnost prostora, on je opora časa v njegovem teku, on je neminljiva svetloba, ki ožarja vse stvari in jim daje trdnost in sijaj. In samo misel nanj je že velika radost.

V romanu Mladostnik Dostojevski opisuje ateiste, ki se nenadoma zavedo, v kakšni praznoti živijo. Obrnejo se drug k drugemu, se objamejo, se ljubevijo z obupno neznostjo. Radi imajo vse stvari, zemljo polja, gozdove, reke in gore in celo najmanjšo bilko trave, da bi „udušili veliko bol svojega srca“, pravi Dostojevski. In ko se srečujejo, se pogledajo z globokim in bistrim pogledom „in v njihovih očeh je ljubezen in bolečina“. Končno se mednje vrne Kristus. „Približal se jim je, stegnil k njim roke in dejal: ‚Kako ste me mogli pozabiti?‘ Tedaj je padlo z obrazov nekakšno zagrinjalo in zadonela je svečana pesem novega in dokončnega vstajenja“ (navaja O. Clément n. d. 226).

Da bi se Kristus tako vrnil v naš svet! Mar nismo za to odgovorni tudi mi? K o n e c

Novice iz Slovenije

CERKLJE — Hudo neurje je 6. avgusta v 10 minutah skoraj popolnoma uničilo polja in sadovnjake. Med močnim dežjem je namreč padala kot oreh debela toča, ki je poškodovala tudi precej hiš in drugih poslopj. Toča je obiskala tudi druge predele v Sloveniji: Na Dravskem polju, v Prekmurju, na Ptujskem polju. Pred neurji je bila huda suša in vročina po vsej Sloveniji: 2. avgusta so v Ljubljani namerili 30 stopinj, v Mariboru 29, enako v Kočevju, Novem Mestu in Slovenj Gradcu. Na Jezerskem so imeli „samo“ 26 stopinj, rekord pa v Črnomlju s 32 stopinjami.

LJUBLJANA — Konec avgusta so v Ljubljani na Gospodarskem razstavišču odprli 25. mednarodni sejem vinarstva in vinogradništva. Razstavljalcev je 425, vzorcev vin za ocenitev 1500.

KRANJ — Da bo bolj držalo, so novo kranjsko razdelno transformatorsko postajo slovesno odprli že dvakrat. Prvič 26. maja ob prazniku podjetja Elektro-Gorenjska, sedaj julija še drugi ob kranjskem občinskem prazniku. Najbrž jo bo treba „slovesno odpreti“ še ob kakšnem „večjem prazniku“. Tako vsaj ne bo potrebno beliti si glave, kaj naj bi dali na spored proslave.

LJUBLJANA — „Ribniški oktet“ je nova pridobitev slovenskega zborovskega petja in pokazal se je na ljubljanskem poletnem festivalu. Zapel je 20 pesmic — ki so znane kot uspešnice „Slovenskega okteta“. Kritični Pavel Mihelič ni „Ribniškemu oktetu“ kaj naklonjen. Zapisal je, da ga sestavlja polovica nekdanjih članov Slovenskega okteta in nekaj novih: Jože Kores, Dragiša Ognjanovič, Tone Kazlevčar (ki je prvi častni občan Ribnice — čudno, da so si upali izpustiti Tita) in Andrej Štrukelj so od Slovenskega okteta, Vladimir Mihelič, Rudi Trdan, Janez Pečko, Franc Lesar in Vital Ahačič, ki so novi. Zadnji je po kritikovih besedah posebna osvežitev, ker je med „nastopom tudi trikrat raztegnil svoj harmonikarski meh“, zaključuje pa kritik, da bo umetniški vodja Andrej Štrukelj imel še veliko dela.

MARIBOR — Restavracija „Ljudski vrt“ je na psu, propada. Da ne bi popolnoma propadla, jo bo prevzel hotel „Orla“, ki jo bo predvidoma začel preurejati prihodnje pomlad. Toda pri „Orlu“ jo hočejo tudi „posodobiti“ — ne bo več „klasična“ restavracija, ampak bodo servirali samo srbske jedi. Za propagando predlagamo direktorju „Orla“ tovarišu Francu Kogovšku, naj tudi naslov spremeni in sicer v „Srpski orao“ — tako bo bolj „palilo“.

Mladinski festival 1979

Letošnji glasbeni festival, ki sta ga v soboto 18. avgusta pripravili naši mladinski organizaciji SDO in SFZ, je bil že deseti — torej jubilejni. Kot tak je potekal v lepem prazničnem jubileju. Uvodne besede predsednika SFZ Pavla Pleška, namenjene najprej navzočemu občinstvu v pozdrav, so bile lep slavospev naši pesmi, ki je ena naših bistvenih oznak in jo vsi nosimo v srcu. Je dediščina, iz katere so živeli naši predniki in vir, iz katerega bodo črpali življenjski sok svoje slovenske zavesti tudi bodoči rodovi. Tej pesmi naša mladina posveča mnogo ljubezni, katere izraz je tudi vsakoletni glasbeni festival.

Jubilejni festival so v splošnem pripravile že iz prejšnjih let znane pevske in instrumentalne skupine. Vtis smo imeli, da so se tokrat hotele bolj postaviti ter so svojim programom posvetile več truda in časa. Prav je tako! Vztrajnost, vaja in z ljubeznijo do stvari združeno navdušenje morajo roditi uspehe.

O slovenski pesmi in njenem življenju in pomenu med narodom sta med potekanjem sporeda izmenjavala tehte misli napovedovalca Snežna Batagelj in Janez Jerebič. Uvrstitev tujih avtorjev (od 30 izvajanih del je bilo 18 del slovenskih avtorjev) ne pomeni omalovaževanja slovenske pevske in instrumentalne ustvarjalnosti, bila naj bi dokaz večje glasbene razgledanosti naših mladih poustvarjalcev. (Lahko pa morda pomeni tudi pomanjkanje potrebnega gradiva naših avtorjev.)

SEŽANA — Kraški teran je priznava vino že od starih časov. Toda sedaj so v sežanski občini ugotovili, da morajo teran pridelati le v družbenih obratih, iz grozdja drugih, privatnih vinogradov je mogoče iztisniti le — črnino. In menda je „črnina“ boljša kot edino „pravi“ kraški teran.

BRASLOVČE — V tem hmeljarskem kraju so pripravili 17. dan hmeljarjev, na katerem so prikazali vse značilnosti te savinjske kmetijske dejavnosti. Letošnja proslava je prvič postala splošno slovenska, saj so sodelovali vsi, ki se v Sloveniji bavijo s hmeljem.

NOVO MESTO — Slovenski železničarji so pripravili načrte o železnici iz Novega mesta po dolini Krke do Brežic, ki naj bi razbremenila že sedaj preobremenjeno progo Ljubljana-Zidani most-Zagreb. Novo progo bi zgradili prej ko v desetih letih, tekla bi od Bršljina skozi predor pod Marofom in prišla ven pri sodišču ter nato dalje po levem bregu Krke.

LJUBLJANA — Otroški dodatek, oblika pomoči družinam z otroki, je lani v Sloveniji prejelo 173.237 družin za 345.429 otrok, višina je znašala 4,6 odstotka povprečne plače.

Umrli so od 28. jul. do 5. avg. 1979:

LJUBLJANA — Marija Strnad r. Tratnik, 64; Franciška Kos r. Žirovnik, 82; Peter Dobrila, 85; Karol Jakša, up. kurjač; Franka Petan r. Bradač; Drago Lapornik Andrej Berce; Kristina Laznik r. Pavčič; Marija Mar r. Malič; Matilda Mrak; Marija Kofe, 89; Marija Cimerman r. Holozan; prof. Ladoslav Baumgartner; Julijana Pogačnik; Franc Trampuš, up. žel.; Marjana Rožman r. Matko, 97; Jerica Artač r. Rogelj; Marjan Jesenovec; Marija Erbež r. Škerl; Anton Ljubič b. up.; Jože Zupančič, up. žel. ur.

RAZNI KRAJI — Anton Čeh, up., Dobrnič; Filip Vetežnik, Podnanos; Drago Eržen, Kočevje; Maruša Bulc, Mirna; Marija Joželj r. Vesel, Lož; Vinčo Guna, Mengeš; Neža Medvesek, up., Senovo; Fani Vilmar r. Milavec, Jesenice; Franciška Lagoja r. Ves, Loka; Dimnik Klavžar, 77, Blanca; Matilda Mrak r. Capuder, Preserje; Martin Selan, Fara v Kostelu; Ivanka Jurjec r. Miklavčič, 73; Angela Šketa r. Stranjšek, up. učit., Podbočje; Janez Drašler, up. žel., Verd; Angela Mušič r. Cajnar, Zalog; Anton Šilar, Boh. Bistrica; Franc Jernejc, Sp. Gameljne; Fanči Vilfan r. Kopinič, 74, Metlika; Marija Kovačič, 81, Sodražica; dr. Rudolf Rožič, zdravnik, Celje; Minka Košenina r. Brinovič, 89, Gornji Grad; Matko Šulin-Šumar, up. učit., 80, Zagorje; Marica Ravbar r. Knapič, up. učit., Teharje; Janez Rošelj, Matetov ata, Zagradec; Franc Plešič, mesar, Jevnica; Marija Kovač, 90, Breza pri Trebnju; Marija Praprotnik, 80, Zgornji Log pri Litiji; Janez Rožnik, 77, Hruševo; Anton Klemenc, Odam, miz. mojster, Črnomelj; Janez Križman, 70, up., Podgorica; Alojzija Kristan, 87, Kranj.

20. Slovenski dan v Kanadi

V nedeljo 29. julija so Slovenci v Kanadi priredili že 20. slovenski dan. Lepa poletna nedelja je že sama po sebi vabila rojake iz Toronta in okolice na Slovensko pristavo, ki je bila za ta praznik lepo pripravljena in okrašena s slovenskimi in kanadskimi zastavami. Ob 10 je bila slovesna sv. maša, pri kateri so somaševali trije slovenski duhovniki, med njimi novi župnik fare sv. Vida v Clevelandu g. Božnar, ki je v lepi pridigi priporočal zvestobo Bogu in narodu. Po sv. maši so se po občirni pristavi hitro ustvarile prijateljske družbe, v Baragovem domu pa so se mnogi poslužili domačega kosila.

Popoldne ob 14 je bil prostor okrog odra, kjer sta v lahmem vetriču plapolali slovenska in kanadska zastava, povsem zaseden z veliko množico rojakov, ki so prihitali od blizu in daleč. Predsednik Društva Slovencev Baraga, Otmur Mauser je v uvodnih besedah pozdravil vse navzoče in se še posebno spomnil vseh, ki so skozi 20 let vztrajno delali in tako omogočili ta 20. slovenski dan. Pevski zbor pod vodstvom D. Klemenčiča je ubrano zapel nekaj naših vedno lepih narodnih pesmi. Mladinska folklorna skupina iz Toronta je pogumno zaplesala tri narodne plesse. V imenu slovenske skupnosti iz Sudburyja je vse udeležence pozdravil predsednik tamkajšnjega dru-

štva g. Mikulič, njihova folklorna skupina pa je živahno zaplesala več narodnih plesov.

Za tem je O. Mauser, ki je povezoval ves spored, povabil na oder gosta iz Argentine Marijana Loboda, ki je v kratkem nagovoru izrekel pozdrave bratom v Kanadi od rojakov v Argentini. Čestital je organizirani slovenski skupnosti k njenemu vztrajnemu delu za ohranitev svobodne slovenske misli na severnem delu ameriškega kontinenta. Povabil je k večji medsebojni povezavi vseh svobodoljubnih slovenskih ljudi v svetu. Izrazil je trdno upanje v zmago resnice in pravice tudi za v komunističnih sponah usuznjeni slovenski narod. Nagovor je sklenil z besedami: „Združeni v boju potrdimo vneto: Narod slovenski živi naj, živi!“

Zastopnika federalne in provincijske vlade sta pozdravila zbrane Slovence in želela skorajšnjo svobodo težko preizkušnemu slovenskemu narodu. Peter Markeš je v svojem bogatih misli polnem govoru orisal 30 let dela in truda slovenske politične emigracije v Kanadi, ki je med številnimi drugimi sadovi rodilo tudi dvajset lepo uspešnih slovenskih dni. Z globoko hvaležnostjo se je spomnil številnih znanih in neznanih graditeljev, ki so s svojim tihim in neumornim delom gradili lepo stavbo svobodne slovenske demokratič-

ne skupnosti v Kanadi. Mnogim navzočim so besede iskrene zahvale P. Markeša obudile lepe spomine na 30 in več let dela za ohranitev Bogu in narodu zveste slovenske politične emigracije v Kanadi. V imenu slovenskih lazaristov, lastnikov Slovenske pristave, je vsem navzočim čestital za 20. slovenski dan župnik J. Kopač.

Kot posebnost letošnjega Slovenskega dne je nastopil Vilko Čekuta, ki je z igralsko spretnostjo spravil v zdrav smeh vse navzoče s pripovedovanjem originalnih dovtipov. Za konec je nastopila letovadna skupina pod vodstvom inž. F. Grmeka in izvedla nekaj zahtevnih vaj na konju in bradlji.

Zadovoljni so se udeleženci po končanem sporedu še dolgo zadržali v prijetni domači družbi na prostorni pristavi. Prav lepo je bilo videti številne družbe pri igranju taroka, balinanju, petju ali prijateljskem pomenku. Na posebnem prostoru so bile na voljo slovenske knjige, slovenski srebrniki in zlatniki in lepi znaki za letošnji jubilejni Slovenski dan. Posebna zanimivost so bili transparenti, na katerih je bila grafično prikazana zgodovina vseh dosedanjih Slovenskih dni v Kanadi, ilustrirana s številnimi fotografijami, katere je zamislil in izvedel Andrej Markeš. Lepo uspeli 20. slovenski dan v Kanadi je v vseh navzočih zapustil najlepši vtis in znova potrdil, da „narod naš umreti neče!“

M. L.

SLOVENCİ V ARGENTINI

MENDOZA

Ob svetovnem „letu otroka“

V nedeljo 5. avgusta je Zveza mater in žena ob sodelovanju učiteljskega zbora našega šolskega tečaja sv. Cirila in Metoda pripravila prvi svoj prispevek k svetovnemu „letu otroka“, prireditev za vse slovenske otroke iz šolskega tečaja in vrta.

Podjetje Bajda in sinovi nam je dobrohotno nudilo na razpolago obsežen prostor svojih parketnih delavnice in travnik v ozadju. Tako je bilo za vsestransko razgiban razmah dovolj prostora.

Že na predvečer, ko je bila prav prva sobota in naša redna mesečna otroška maša, so naši mali pokazali, kako se dejansko vključujejo v naše občestveno bogoslužno življenje, ko so med svetim opravilom ubrano prepevali.

V nedeljo je nato med skupno sv. mašo g. Jože Horn svoj nagovor posvetil v priručni obliki navzočim otrokom.

Za obed smo se tedaj zbrali najprej v delavnicih pri Bajdovih. Zunaj — pod kar žgocim soncem so morali stopiti v akcijo seveda očki in se sukati okoli cvrčeegega in disečega asada. Znotraj so se okoli pogrnjenih miz marljivo in vneto vrtele skrbne mamic.

Odbor z učiteljskim zborom je imel posebej posla okoli važnega dogodka.

Za ta dan je med otroki pripravil nagradno tekmovanje v spisih in risbah. Predsednica je po kratkem pozdravem

uvodu predala besedo Rudiju Hirscheggerju, ki je bil pritegnjen v ocenjevalno komisijo za risanje, da je navzočim obrazložil merila, po katerih so ocenili predložene izdelke. Gdč. učit. Lenčka Božnar je nato oznanila seznam prvih treh nagrajencev iz vsake skupine, nakar so razdelili pripravljene nagrade. Obdarovanja so bili deležni nato po vrsti še vsi ostali otroci.

V nagradnem tekmovanju so po skupinah prejeli prve tri nagrade naslednji učenci:

V risanju (za risbo „Slovenski otroci po svetu“): I — višja stopnja: 1. Jurček Bajuk; 2. Leri Jerovšek; 3. Jano Štirn; II — srednja stopnja (za risbo „Prejubo veselje, oј kje si doma“): 1. Karina Ovčjak; 2. Valči Bajda; 3. Petreček Slovaš; III — nižja stopnja (za risbo „Otroci, podajmo si roke“): 1. Andrej Bajda; 2. Cecilija Bajuk; 3. Damir (Nad. na 4 str)

Študijski tečaj

Poverjeništvu Slovenske ljudske stranke - SKD za Argentino bo priredilo v tednu od 24. do 28. septembra študijski tečaj za iščiščenje političnih pojmov. Tečaj bo vsak večer v Slovenski hiši. Na sporedu je pet predavanj, vsak dan eno, z razgovorom.

Tečaj je namenjen mladini in vsem, ki se zanimajo za politična vprašanja.

gorše) Frank-Znidaršičeve Čez notranjske griče, Millerjeve Snežinke, Frankove Pozdrav z Gorenjske ter Ebb-Kanderjevega Cabareta.

Po odmoru se je predstavila instrumentalna skupina, ki so jo tvorili: Anica Arnšek — flavta dulce, Marjan Loboda — baterija, Milan Magister — električna kitara in Andrej Kočmur — električni bas. Nastopajoči — z izjemo flavtistke — so stari znanci naše mladine, zato jih je zlasti ta že ob sami pojavi na odru hučno pozdravila. Odkritje večera je bila Anica Arnšek. Pokazala je virtuozno obvladanje svojega instrumenta. Z njegovo žametno barvo je skupini, ki v ostalih instrumentih sicer kovinsko in rezko zveni, dala mehkejši, blažji zvočni učinek. Tako baterija kot obe električni kitari so se vodilni flavti tako podredili, da je ta, sicer nenavadna instrumentalna zasedba, izzvenela lepo in v splošno zadovoljstvo. Zaigrali so Dovžanov valček Šopek cvetja, Simon-Roblesovo El cóndor pasa, Venček slovenskih narodnih, Lennon-Mc. Cartneyevo Let it be ter živahno Dovžanovo polko Za pečo. V taki zasedbi in tako pripravljeno bi skupino radi še kdaj slišali.

Tudi naslednja nastopajoča skupina je bila instrumentalna; kvartet že znanih sester Klemenc. Izvedle so znatnega avtorja kvartet flavt Trés hojitas, madre, Pavčičevo Prišla bo pomlad za tri flavte in klavir ter v enaki zasedbi Mozartovo Uspavanko. Prof. Mirjam je sama na transverzalki ob spremljavi sestre Magde pri klavirju brezhibno izvedla Webrov Andante.

Slovenska vas že vsa leta slovi po razgibanem pevskem življenju. Odkar je zastavil plug na vaški pevski njivi Mirko Špacapan, pevska dejavnost ni prenehala. Z njegovim odhodom so taktirsko poprijeli drugi, zlasti ga. Zdenka Jan, ki se v zadnjem času postavi kar s tremi zbori: od najmanjših pa do deklet, ki tvorijo dekliški zbor „Zarja“.

Tudi ta zbor se nam je že nekajkrat predstavil; letos smo ga bili posebno veseli, ko smo spet opazili hvalevreden napredek. Dvajset navdušenih dekliških grl nam je lepo in precizno izvedlo svoj del programa, ki so ga tvorile Luževičeva Mladost, Adamičeva šaljivka Ne maram za te in Karla Široka zahtevnejša V čolnu. Gospe voditeljici velja hvaležno priznanje za trud, ki ga vloga v pevsko delo, zlasti še, ker se s svojimi dekletki loti tudi sodobnejših skladb, ki zahtevajo več truda.

Damjana Andrejak je na klavirju zaigrala ples iz uverture A. Ponchielli jeve opere „Gioconda“. Ob dobrem glasbenem pedagogu in z vztrajnim študijem ima potrebne pogoje, da se razvije v dobro pianistko.

Izven programa, kot memento za pokojna prijatelja mladine Rozo Golob in Pavleta Fajdigo je prof. Mirjam Klemenc zaigrala na klavirju Chopinovo študio op. 9.

Za konec je napolnil oder Mladinski zbor „San Justo“. Andrej Selan z njim vneto in vztrajno koraka po vidno napredujoči poti. V moških glasovih se je od lanskega leta zbor že nekoliko okrepil, kar mu daje večjo barvno pestrost. Zapel so Hubadovega Škrjančka, Lambruschinijev El Molinero, Foersterje-

vo Lahko noč in Adamičevega Oglarja.

Prireditelji so nato razdelili šopke nageljev vsem štirim ridigentom, nakar je iz grl na odru in v dvorani zadonela himna: Slovenska smo mladina.

Povezava programa, zaupana že omenjenima Snežni Batagelj in Janezu Jerebiču, je bila lepo pripravljena in recitatorsko mojstrsko podana.

Oder je prireditvi primerno z lepo osvetljenim pentagramom, violinskim ključem in notami pripravil Marko Jerman, ki nas z vsako svojo novo scenerijo vedno znova preseneti.

Lučni efekti so bili v večjih rokah Janeza Jereba.

Po festivalu sem razmišljal in podživljal vtise večera. Bilo je veliko lepih, svetlih, pa tudi nekaj senčnih.

Svetli: Lepa udeležba, hvaležna in disciplinirana publika, začetek ob napovedani uri in dobra organizacija naploh. Navdušenje nastopajočih in na koncu splošno zadovoljstvo ob lepo uspelem večeru.

Senčni: Še in še se vprašujemo: Kje so skupine, ki so včasih nastopale? So bile le muhe enodnevnice? In ali ima fante z veseljem do petja samo San Justo? Zakaj pevsko delo navdušuje le dekleta? Kako bi se prešeren fantovski vrisk po lepo zapeti „podoknici“ na odru lepo vključil v pestrost sporeda letošnjega festivala! Razmišljanje o tem je važen predmet razgovorov, katerim naj bi se ob današnji zmaterializirani miselnosti posvetila zlasti fantovska mladinska organizacija in tisti, ki jim je naša bodočnost pri srcu.

jus

Slovenci v Argentini

(Nad. s. 3. str.)

jan Bajda; otroški vrtec (za risbo „Otroci, podajmo si roke“): 1. Marta Bajuk; 2. Marko Farré; 3. Marija Inés Bajuk.

V spisih (za spis „Kaj pričakujejo od mene moji starši“): višja stopnja — 1. Silvica Bajda; 2. Martin Bajda; 3. Karli Bajda.

Po končanem asadu in razdelitvi daril so otroci pohiteli na prosto, na zeleni travnik in sadonosnik. Davorin Hirschegger in njegova žena ga. Anica sta pripravila najrazličnejše otroške igrice; one iz vrta je imela na skrbi vrtnarica gđc. Bernarda Hirschegger.

Bajdov ata je dal še napreči v svoj miniaturni zapravljiček — njegovo lastnoročno delo! — malega poniža, ki je malčke vozaril okoli sadovnjaka. Ker je bilo pa le vse preveč interesentov za vožnjo, so se ponudili ta in oni „krepkejših“ očkovi in se „vpregli“ v drug podoben voz — dero. In tako sta bila neprestano na delu oba voza, nabito polna te naše vesele in razigrane drobnjadi.

Sonce je zares pripekalo sredi popoldneva in mali so bili že kar zunaj pregreti in znotraj osušeni. Pa so zvezine mamice tudi to predvidele. Vrnili smo se na povabilo spet k mizam, ki so nam nudile pižice in peciva, da se je vse, staro in mlado, odžejalo in si privežalo duše. Vmes so nas veselo presentili vnuki Bajdovih, ki so ob malem harmonikarju Martinku Bajdi zapeli nekaj pesmi.

Ob sklepu smo še zvedeli, da bodo naslednje nedelje otroci po slovenski maši odšli v Dom na enourno tekmovanje v risanju, ker bodo na povabilo buenosajreške „Sloge“ mogli sodelovati pri naslednjem risarskem natečaju.

Vsem, ki so kakor koli sodelovali pri tako uspešni in zabavni prireditvi za naše male pri čemer smo bili užitka delničarji tudi starejši, naše priznanje in prisrčen „Bog plačaj!“

Bb

SAN MARTIN

Liga žena-mat' iz San Martina je imela svoj sestanek v četrtek 16. t. m. Predaval jim je, po prijaznosti, Rudolf Šmersu o „Slovenskem narodnem značaju“. Po zares zanimivem podajanju, se je razvila živahna debata. Najlepša hvala gospodu predavatelju.

Zijemoma v torek 18. septembra, bo spet redni sestanek Lige, na katerem bo predaval msgr. Anton Orehar.

OBVESTILA

SOBOTA, 1. septembra:

Dan slovenske matere in žene v Slovenski hiši. Odprte razstave slik ge. Terezije Vorišič; sv. maša, program in večerja. Pričetek ob 18. uri.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20-letnici Doma pripravljene kolone. Sodeluje orkester Planika.

NEDELJA, 2. septembra:

V Slomškovem domu po maši (ob 10) predavanje dr. Tineta Debeljaka o ustoličenju karantanskih knezov — kot uvod v odsko uprizoritev ob 30-letnici ramoške srenje.

Na Pristavi v Castelarju mladinski dan. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 9.30 sv. maša za gen. Leona Rupnika in dr. Hacina ter sodelavce.

SOBOTA, 8. septembra:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri. Sestanek SKAD-a in skupna maša ob 19.15 v Slovenski hiši. O okrožnici Janeza Pavla II. „Človekov Odrešenik“ bo govoril p. dr. Alojzij Kukovica.

NEDELJA, 9. septembra:

18. mladinski dan v San Justu.

NEDELJA, 16. septembra:

V Slomškovem domu praznovanje 30-letnice slovenske skupnosti v Ramos Mejia. Pričetek ob 11 s sv. mašo in kosilom. Popoldne kulturni program ob 16. Narod slovenski živi naj, živi!

SOBOTA, 22. septembra:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri. Proslava šolskih otrok na čast škofu Antonu M. Slomšku, očetu slovenske šole, ob 16. uri v Slovenski hiši.

PONEDELJEK, 24. septembra:

Študijski tečaj v Slovenski hiši. Pre-

Goriška in Primorska

ANGELA KACIN roj. TUŠAR - umrla

V tržaški bolnišnici je v soboto 28. julija umrla ga. Angela Kacin roj. Tušar, žena ravnateljice dr. Antona Kacina. Pokojnica je bila doma iz Idrije, iz znane Tušarjeve družine. Postala je učiteljica in prebila velik del svojega življenja v Gorici, kjer je Kacinova družina živela. Učila je po raznih solah po Goriškem. Njeno zadnje službeno mesto je bilo v Podgori. Težka bolezen jo je nato priklenila na dom, kjer je preživela vsa zadnja leta. Družina se je pred leti iz Gorice preselila na Opčine,

Začetek šahovskega prvenstva

V soboto 1. septembra se bo odigralo prvo kolo turnirja, katerega zmagovalec bo „slovenski šahovski prvak v Argentini za leto 1979“.

Kakor smo že poročali, bo turnir izpeljan v petih kolih, po takomenovanem „švicarskem sistemu“, in sicer v petih zaporednih sobotah meseca septembra v Slomškovem domu (Ramos Mejia), vsakokrat ob 20. uri.

Organizatorja te prireditve, ZEDINJENA SLOVENIJA in Zadruga SLOGA, sta s sodelovanjem šahovskih oz. športnih referentov krajevnih Domov pripravila to srečanje med 13 našimi izbranimi šahisti.

Igrali bodo: Dušan Dimnik, Tomaž Gabrenja, Božo Eiletz, Jože Marolt, Ivan Mehle, Danijel Kunc, Vinko Klemenčič, Albin Magister, Stane Škerlj, Franci Sušnik, Dani Sušnik, Tone Skubic, Franci Šifer, Tone Pavlič, Gregor Verbič, Andrej Vidmar.

Vodja turnirja je Stane Zupančič, medtem ko razsodišče sestavljajo Franc Lobnik, Stane Mehle in Janez Krištof.

Prvi trije zmagovalci, kakor tudi vsi ostali igralci turnirja, bodo prejeli lepe nagrade, ki sta jih pripravila ZEDINJENA SLOVENIJA ter — v okviru proslav 25-letnice svojega obstoja — Kreditna zadruga SLOGA.

Vabimo vse ljubitelje šaha, še posebej naše mlade šahiste, da prisostvujejo tem tekmam. Bralce Svobodne Slovenije bomo sproti obveščali o rezultatih posameznih kol.

davanje: „Platon, Aristotel, Machiavello — in politika“.

TOREK, 25. septembra:

Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Slovenska narodna politika od leta 1948“.

SREDA, 26. septembra:

Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Apolitičnost totalitarizmov“.

ČETRTEK, 27. septembra:

Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Krščanski realizem je politika ravnovesja med subjektivizmom in objektivizmom“.

PETEK, 28. septembra:

Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Slovenska politična emigracija — posledica svetovno nazorskih odločitev“.

SOBOTA, 29. septembra:

V Slovenski hiši ob 16 predavanje dr. M. Komarja v prireditvi SKAS-a.

NEDELJA, 7. oktobra:

Zvezni sestanek SDO in SFZ v Slovenski hiši po mladinski sv. maši ob 9.30.

NEDELJA, 14. oktobra:

23. obletnica Našega doma v San Justu.

Naš dom v San Justu

Dekliški krožek in Fantovski odsek

VABITA V NEDELJO 9. SEPTEMBRA NA

18. mladinski dan

- ob 8. uri zjutraj v stolnici: mladinska sv. maša. Pel bo mladinski pevski zbor. — Po maši v Našem domu skupen zajtrk in tekmovanja v odbojki.
- ob 17. uri: kulturni program z nastopi, nato prosta zabava.

saj so skoraj vsi člani Kacinove družine zaposleni na Tržaškem.

Pogreb blage pokojnice je bil v torek 31. julija ob veliki udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev. Pogrebne obrede je ob asistenci msgr. Močnika, gg. Zerjala Pohajca in štuheca vodil vikar msgr. Škerl.

Zaljučemo možu in vsej družini naše iskreno sožalje.

Sobotni večer 29. septembra

REZERVIRAJTE

za „GALLUSOV“ KONCERT

VSE MOČI ZDRUŽIMO V NOVO UPANJE ZA OHRANITEV SLOVENSkih IDEALOV

Pod tem geslom priredi slovenska mladina S P R I S T A V E

10. MLADINSKI DAN

NEDELJA, 2. SEPTEMBRA 1979

Ob osmih se zberemo pri odbojkinem igrišču do svete maše, ki bo ob 11.30. Kosilo po izbiri.

Kulturni program začnemo ob 17 — nato prosta zabava.

Vabita odseka SFZ-SDO Castelar!

Sodeluje orkester „TRIGLAV“

KOLINE V SAN MARTINU

v soboto, 1. septembra, ob 20.30

orkester: „Zlata zvezda“ (bivša Planika)

SLOVENSKO ŠAHOVSKO PRVENSTVO

za leto 1979 v Argentini: vsako soboto v septembru ob 20. uri (SLOMSKOV DOM). ZEDINJENA SLOVENIJA in SLOGA — v okviru svoje 25-letnice — organizirata to srečanje in vabita vsem ljubiteljem šaha, da tekmam prisostvujejo.

1949



1979

Narod slovenski živi naj, živi!

V nedeljo, 16. septembra V SLOMSKOVEM DOMU

SLOVENSKI PRAZNIK

Ob 30-letnici slovenske skupnosti v RAMOS MEJIA

- ob 11: Dviganje zastav, sv. maša in skupno kosilo
- ob 16: Kulturni program z nastopi, pozdravi in gledališko uprizoritvijo ustoličenja Karantanskih knezov
- ob 18: Ljudska veselica. — Sodeluje orkester „TRIGLAV“

VSI ROJAKI PRISRČNO VABLJENI!

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158

1407 Buenos Aires

Argentina

T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, dr. Tine Debeljak,

Slavimir Batagelj in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)

FRANQUEO PAGADO

Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA

Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 1.419.886

Naročnina Svob. Slovenije za l. 1979: za Argentino: 38.000.—, pri pošiljanju po pošti \$ 43.000.—, ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko pošto 30 USA dol.; obmejne države Argentine 25 USA dol.; Avstralija 35 USA dol.; Evropa 32 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 24 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, 1101. Buenos Aires, T. E. 33-7213.



KREDITNA ZADRUGA

"SLOGA" z o. z.

BME. MITRE 97

RAMOS MEJIA

T. E. 658 - 6574

URADNE URE:

PONEDELJEK, SREDA IN PETEK

OD 15. DO 19. URE.

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pritičje

Capital Federal

Tel. 393-3536

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17. do 20. Zahtevati določitev ure na privatni telefon 666-4366.

JAVNI NOTAR FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

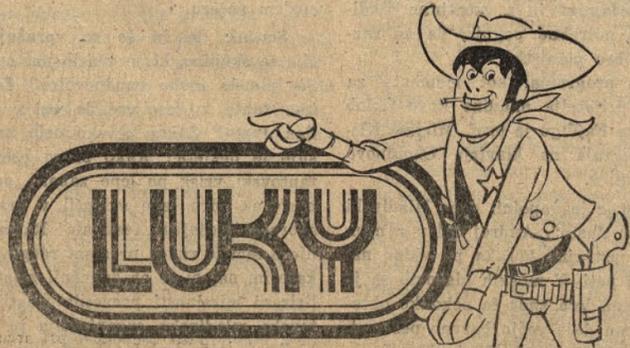
Pritičje, pisarna 2

Tel. 35-8827

DRUŠTVENI OGLASNIK

V petek, 31. avgusta, ob 20. uri bo v mali dvorani Slovenske hiše predavanje rektorja univerze v L. de Zamora dr. Stornia o pravni ureditvi Argentine.

GOSPODINJSKI APARATI • ZVOČNE NAPRAVE • LASTEN UVOZ • POHIŠTVO • DEKORACIJE



● Avda. Hipólito Yrigoyen 8854, LOMAS DE ZAMORA, T. E. 243-2291/3058

● Laprida 398, LOMAS DE ZAMORA, T. E. 243-6060

● Ruta 205, nasproti postaje EZEIZA, T. E. 295-1197

● Avda. 25 de Mayo 136, C. SPEGAZZINI

Nepričakovano nas je v torek 21. avgusta zapustil naš zvesti član, gospod

Franc Homove

Njegovo truplo čaka vstajanja na pokopališču v San Justu. Ohranimo dragega člana v lepem spominu.

Ramos Mejia, 24. avgusta 1979.